

Szerkesztői kommentár

Negyed százada, hogy egyedülálló molekuláris biológiai technika alkalmazásával felfedezték a korábban több mint egy évtizedig non-A, non-B hepatitisnek tartott májbetegség kórokozóját, a hepatitis C-vírust (HCV). Azóta tisztázódott, hogy az akut HCV-infekcióból a spontán gyógyulók aránya 20–25%, és ma világszerte 170–185 millió a HCV-fertőzöttek száma. A HCV-cirrrosis pedig vezető oka a májtranszplantációnak és a hepatocellularis carcinoma (HCC) okozta halálozásnak.

A HCV-terápia hatékonysága terén 1992-től fokozatos javulásnak voltunk tanúi, az interferon (IFN) plusz ribavirin (RVB) alapú kezeléssel elérhető tartós virológiai válasz aránya egy évtized alatt 6%-ról 50%-ra emelkedett. Közben a kutatások fényt derítettek a HCV-életciklus lépéseire, ami megalapozta, hogy ezeket célpontként használva kifejleszthessenek direkt ható antivirális szereket (DAA). Így jelentett előrelépést a terápiában az IFN + RBV kezelés kiegészítése HCV NS3/4 proteázgátlókkal, majd az NS5B polimeráz- és NS5A replikációs proteingátlók megjelenése elhozta az IFN-mentes terápia korszakát. A per os adható DAA-szerekkel rövid időtartam (8–12 hét) alatt, kevés mellékhatással, több mint 90%-os virológiai gyógyulás elérhető el. Mindez ma reális válósággá vált hazánkban is, elsősorban a leginkább előrehaladott fibrosisban, cirrhosisban szenvedő HCV-betegek számára.

Ilyen háttérrel lesz a Magyar Gasztroenterológiai Társaság 57. Nagygyűlésének egyik fő témája a vírushepatitis, nevezetesen pedig a HCV aktuális kérdése. Előadások szólnak a HCV-infekció patológiájáról, a progresszió tényezőiről, az IFN-mentes kezelésmódokról, a vírusbázispolimorfizmusok szerepéről, a noninvasív fibrosis diagnosztikájáról és nem utolsósorban az új terápiák költséghatékonyságáról, a HCV társadalmi konzekvenciáiról.

Korábbi hepatológiai rendezvényeink anyaga teljes terjedelmében már három ízben is megjelent az *Orvosi Heti-lap* egy-egy tematikus számában, legutóbb az adott programmal egy időben. Köszönet illeti a szerkesztőséget, hogy ez alkalommal is lehetővé vált a referátumok dolgozat formájában való megjelentetése a nagygyűlés idejére.

A HCV-témához kapcsolódva egy kongresszusi beszámolót is talál az Olvasó ebben a számban. Ez az Amerikai Májkutató Társaság (AASLD) Posztgraduális Kurzusáról szól, amit „A gyulladás és immunitás klinikai vonatkozásai akut és krónikus májbetegségekben” címmel tartottak Bostonban 2014 novemberében.

Meggyőződésünk, hogy ez a tematikus szám jól szolgálja a hazai orvostovábbképzést, a korszerű hepatológiai ismeretek terjesztését.

Pár Alajos dr.
a lapszám vendégszerkesztője